

Струїть вода і плещесь весело
По камінцях
Сріблиться плесками кришталить весла
Блідий Сучан.

Проміння гаснуть в воді зливаються
Мов без снаги
У стрій опітьмений вже зодягаються
Береги.

29. IX. 1917. Сучан

[З книги «Проміння кохає»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .